

TEREZA MAŠKOVÁ / 13. 7. 2017

Sci-fi na devadesát let staré lávce a ještě mnohem víc

Od roku 2016 provozuje Národní filmový archiv v areálu nákladového nádraží Žižkov prostor pro kulturu 1435mm. Ten nabízí pravidelné projekce, galerii, bar a rozličný doprovodný program. Jádro týmu, který se stará jak o dramaturgii, tak o provoz 1435mm, tvoří dvojice Veronika Bokšťeflová a Sára Herrmannová. V rozhovoru představují letošní program, popisují specifika tohoto kulturního prostoru, ale i úskalí, s nimiž se musejí potýkat.

Novou sezónu zahájily 19. května koncerty kapel *Mutanti hledaj východisko*, *Killiekrankie* a *HRTL*. Letní kino v kolejišti odstartovalo 2. června projekcí *Zítřka vstanu a opařím se čajem* a pokračuje pravidelnými projekcemi v pondělí, ve středu a v pátek. Na co dalšího byste návštěvníky pozvaly?

Veronika: Pro letošek jsme se rozhodli projekce tematizovat. Budeme promítat filmy, které atmosférou zapadají do objektu našeho letního kina. Diváci se tak můžou těšit na *Mouchu* od Davida Cronenberga, *Věc Johna Carpentera* či Gilliamův *Brazil*.

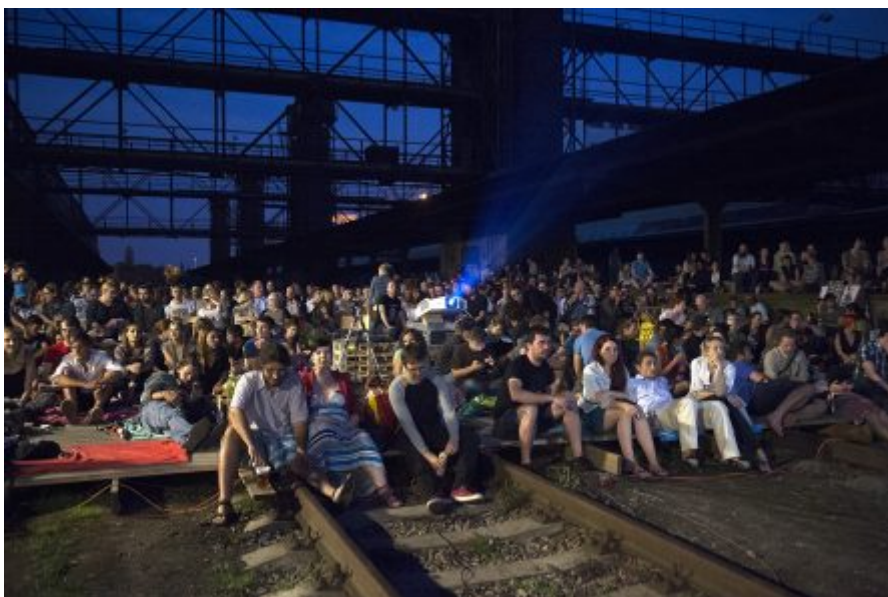
Sára: V rámci dramaturgie letního kina jsme si také vytyčili několik klíčových slov, například industriál, rez nebo kolomaz. Prostor nákladového nádraží je velmi specifický a chceme, aby do něj filmy opravdu zapadly.

Jak probíhá výběr konkrétních filmů, kdo všechno se na něm podílí?

V: Dramaturgický tým tvoří kromě nás dvou kurátoři Alena Šlengerová, Tomáš Hála a Johana Švarcová. V programu máme evropské snímky, americké trháky na pátek a téměř veškeré středy věnujeme československému filmu. Konkrétně se letos vydáváme směrem k československé sci-fi. Řadu z těch filmů budete znát z televize, ale asi málokdo je někdy viděl v kině, což je škoda.

S: Když se řekne sci-fi, tak si každý představí *Ikarii XB 1*, *Solaris* a další extrémně typické filmy pro tento žánr, ale už si nikdo nepředstaví *Což takhle dát si špenát* nebo *Ráno vstanu a opařím se čajem*. Vidět tyhle snímky na plátně je zážitek, který minimálně z naší generace nikdo nemá.

V: Pondělní projekce zase patří evropskému filmu, v srpnovém a zářijovém cyklu Kreativní Evropa vybíráme to nejlepší z české distribuce evropských snímků jako například *Boj* Tobiase Lindholma, což bude, myslím, silný zážitek.

Projekce na nákladovém nádraží

Tvoříte jádro týmu projektu 1435mm, jak máte rozdělené role?

V: Sára má na starosti víc provozních záležitostí, výkonnou produkci, pronájmy a podobně, což je teda břímě velké jako nádraží. Já jsem se pro letošek více stáhla do kanceláře, kde pracuji na tom, aby všechno bylo administrativně v pořádku.

S: Veronika se také věnuje PR celého projektu a komunikaci s partnery a sponzory. Já se víc věnuji dramaturgii a starám se taky o koncerty, divadla, bleší trhy a další doprovodný program. Bez dalších kolegů bychom se ale mohly tak maximálně klouzat, velkou oporou je pro nás i tým Pragotron baru.

Mluvíte o spoustě akcí, potřebovala bych se ale trochu zorientovat.

S: Od června do září promítáme v pondělky, středy a pátky. Na čtvrtky plánujeme programy Hudba v kolejích. Na spolupráci se domlouváme také s externími promotéry, plánujeme odpolední a večerní DJ produkci. Od začátku července budou probíhat pravidelné dopolední lekce jógy a rozličné workshopy.

V: V neposlední řadě také hostíme některé festivaly. Koncem května se u nás už podruhé uskutečnil integrační festival Refufest, který se symbolicky i tematicky do prostoru nádraží velmi hodí. V srpnu u nás proběhne mezinárodní cirkusový festival Roztoč fest, na který se už moc těšíme.

S: Doprovodný program se často zabývá i lidskoprávní tematikou. Na nádraží byla do poloviny června k vidění výstava fotografií z války na Ukrajině, kterou jsme pořádali ve spolupráci s ukrajinskou ambasadou. Nyní je na perónu nainstalována výstava o výstavbě a budoucnosti Žižkova. Obecně ale usilujeme o apolitičnost.

Zahájení sezóny na 1435mm/Nákladovém nádraží Žižkov

A s jakými novinkami jste vstoupili do nové sezóny?

S: Navázali jsme spoustu nových spoluprací, máme nový bar Pragotron, který je otevřen denně od 12 hodin. Spolupracujeme s rádiem Street Culture, jež bude vysílat z kontejneru umístěného v kolejišti. Street Culture přináší do prostoru komunitní aspekt, který vnímáme jako velmi důležitý a který se nám do projektu – jakožto

příspěvkové organizaci – integruje obtížně. Takže jsme rádi, že ho tam může přinášet někdo zvenčí.

Jak je to letos se vstupným, chystáte i nějaké programy bez něj?

V: Vstupné na projekce se pohybuje kolem 80 korun za lístek u těch běžných, u projekcí s živou hudbou je vyšší. U koncertů se pohybujeme někde mezi 100 až 300 korunami.

S: Určitě ale chceme zajišťovat i programy bez vstupného. Například galerie je volně přístupná.

S jakými přáními vstupujete do nové sezóny?

S: Hrozně bych si přála, aby na konci sezóny byl spokojený nový bar a náš tým a za rok jsme nemuseli začínat zase znova.

V: A já bych byla ráda, kdyby si k nám našli diváci v rámci konkurence letních kin cestu a byli spokojení.

S: Ano, konkurence je veliká, naší devízou je ale prostor a atmosféra letňáku je neuvěřitelná třeba i proto, že plátno visí na devadesát let staré lávce.

V: Naším velkým snem je vybudovat zimní scénu, prostor pro divadlo, přednášky, menší konference. Byly bychom rády, kdyby se *1435mm* stalo místem, kde se mohou vyvíjet další projekty. A samozřejmě, aby se už brzy splnila vize konverze celého objektu Nákladového nádraží Žižkov na kulturně-vzdělávací centrum v čele se sídlem Národního filmového archivu.

Jak dlouho dopředu vlastně můžete plánovat?

S: Počítáme s tím, že na nádraží budeme ještě minimálně dvě sezóny, jenže ani na to nemáme žádný papír. S tímhle problémem se ale potýká spousta pop-up prostorů a barů v Praze, takže se spíš soustředíme na to, co je před námi nyní.

Veronika Bokšťeflová a Sára Herrmannová

Veronika Bokšťeflová (*1991)

S Národním filmovým archivem se poprvé setkala v pubertě, kdy se stala fanynkou kina Ponrepo. O pár let později si stoupla před plátno a vysvětlovala dětem, co je to film a filmová řeč při programech Ponrepo dětem. Od filmové výchovy přešla v lednu 2016 k projektu *1435mm*, kde má na starosti dramaturgii, PR a komunikaci s partnery. Nákladové nádraží Žižkov je pro ni neutuchající inspirací a připomínkou, co všechno ještě neumí.

Sára Herrmannová (*1994)

V Národním filmovém archivu působí od roku 2016. V kulturním centru *1435mm* má na starosti produkci a dramaturgii. V tuto chvíli je pro ni Nákladové nádraží Žižkov především druhým domovem. Krom toho je aktivní například ve spolku Propolis, fungujícím při sociálním podniku Pivovar Chříč, kde se podílí na pořádání festivalu Křič Fest či organizaci workcampů pro dobrovolníky ze zahraničí.